SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1996-1997

3 JUILLET 1997

Projet de loi portant assentiment à la Convention sur la notification rapide d'un accident nucléaire, faite à Vienne le 26 septembre 1986

SOMMAIRE

	Pages
Exposé des motifs	2
Projet de loi	4
Convention sur la notification rapide d'un accident nucléaire	6
Avant-projet de loi	13
Avis du Conseil d'État	14

1 - 697/1

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1996-1997

3 JULI 1997

Wetsontwerp houdende instemming met het Verdrag inzake vroegtijdige kennisgeving van een nucleair ongeval, opgemaakt te Wenen op 26 september 1986

INHOUD

	Blz.
Memorie van toelichting	2
Wetsontwerp	4
Verdrag inzake vroegtijdige kennisgeving van een nucleair ongeval	6
Voorontwerp van wet	13
Advies van de Raad van State	14

EXPOSÉ DES MOTIFS

L'accident de la centrale nucléaire de Tchernobyl, le 26 avril 1986, a mis en évidence le caractère international des répercussions d'un tel accident et la nécessité d'améliorer la coopération internationale dans de telles circonstances.

Un problème fondamental a été immédiatement identifié: celui de l'absence d'échanges d'information au niveau international. Cette prise de conscience est à l'origine de la convention sur la notification rapide d'un accident nucléaire.

Cette convention stipule dans ses articles 1er et 2 que tout État qui y adhère se fait obligation:

— de notifier sans délai aux autres États, soit directement, soit par l'entremise de l'Agence Internationale de l'Énergie Atomique, tout rejet radioactif ou risque de rejet radioactif qui pourrait avoir de l'importance du point de vue de la sûreté radiologique pour un autre État;

— de fournir les informations disponibles pertinentes pour limiter les conséquences radiologiques dans les autres États.

La convention s'applique aux accidents qui trouvent leur origine dans des activités nucléaires civiles. Toutefois, elle encourage dans son article 3 la notification d'accidents qui trouveraient leur origine dans des activités militaires. Tous les pays dotés de l'arme nucléaire se sont déclarés prêts à notifier, sur une base volontaire, les répercussions possibles pour les autres pays d'un tel accident.

La convention prévoit en son article 7 l'établissement d'un réseau de point de contacts habilités à fournir et à recevoir les notifications et informations.

En Belgique, ce point de contact sera le Centre de crise du ministère de l'Intérieur.

Cette convention (articles 9 et 10) n'affecte pas les conventions ou accords bilatéraux ou multilatéraux existants ou futurs en la matière.

Le secrétaire d'État à l'Énergie a signé, au nom de la Belgique, la convention sur la notification rapide d'un accident nucléaire le 26 septembre 1986 à Vienne.

MEMORIE VAN TOELICHTING

Het ongeval in de kerncentrale van Tsjernobyl op 26 april 1986 heeft duidelijk aangetoond dat een dergelijk ongeval internationale repercussies heeft en dat het noodzakelijk is de internationale samenwerking in zulke omstandigheden te verbeteren.

Meteen kwam een eerste fundamenteel probleem aan het licht, namelijk het ontbreken van internationale informatie-uitwisseling. Uit dit besef is het verdrag inzake de vroegtijdige kennisgeving van een nucleair ongeval voortgevloeid.

Dit verdrag bepaalt in de artikelen 1 en 2 dat elke toetredende Staat zich ertoe verbindt:

— onverwijld, rechtstreeks of door tussenkomst van de internationale Organisatie voor atoomenergie, aan de andere Staten kennis te geven van elk vrijkomen of gevaar voor het vrijkomen van radioactieve stoffen dat voor een andere Staat belangrijk kan zijn met betrekking tot de beveiliging tegen straling;

— de informatie te verschaffen die van belang is voor het beperken van de stralingsgevolgen in de andere Staten.

Het verdrag is van toepassing op ongevallen die hun oorsprong vinden in burgerlijke nucleaire werkzaamheden. Maar in artikel 3 spoort het aan tot kennisgeving van ongevallen die hun oorsprong zouden vinden in militaire activiteiten. Alle landen die over kernwapens beschikken hebben zich bereid verklaard vrijwillig kennis te geven van de mogelijke gevolgen van een dergelijk ongeval voor de andere landen.

Artikel 7 van het verdrag beoogt de vorming van een net van contactpunten die verantwoordelijk zijn voor de uitgifte en de ontvangst van kennisgevingen en informatie.

In België is het contactpunt het crisiscentrum bij het ministerie van Binnenlandse Zaken.

Luidens de artikelen 9 en 10 doet dit verdrag geen afbreuk aan bestaande of toekomstige bilaterale of multilaterale overeenkomst ter zake.

De staatssecretaris voor Energie heeft namens België het verdrag inzake de vroegtijdige kennisgeving van een nucleair ongeval ondertekend te Wenen op 26 september 1986.

Au total, 58 États ont signé la convention. Elle est entrée en vigueur le 27 octobre 1986, 30 jours après que les trois États ont exprimé leur consentement d'être liés (Danemark, Norvège et Tchécoslovaquie, le 26 septembre 1986). Cette convention a encore été ratifiée par les États suivants: Finlande (11 décembre 1986), URSS (23 décembre 1986), Ukraine et Bielorussie (26 janvier 1987).

Le ministre des Affaires étrangères,

Erik DERYCKE.

Le ministre de l'Économie,

Elio DI RUPO.

Le ministre de l'Intérieur,

Johan VANDE LANOTTE.

Le ministre de la Santé publique,

Marcel COLLA.

La ministre de l'Emploi et du Travail,

Miet SMET.

Het verdrag werd in totaal door 58 Staten ondertekend. Het trad in werking op 27 oktober 1986, dertig dagen nadat drie Staten hun instemming door dit verdrag gebonden te worden tot uitdrukking hebben gebracht (Denemarken, Noorwegen en Tsjechoslovakije op 26 september 1986. Dit verdrag werd ook nog bekrachtigd door de volgende Staten: Finland (11 december 1986), USSR (23 december 1986, Oekraïne en Witrusland (26 januari 1987).

De minister van Buitenlandse Zaken,

Erik DERYCKE.

De minister van Economie,

Elio DI RUPO.

De minister van Binnenlandse Zaken,

Johan VANDE LANOTTE.

De minister van Volksgezondheid,

Marcel COLLA.

De minister van Tewerkstelling en Arbeid,

Miet SMET.

PROJET DE LOI

ALBERT II,

Roi des Belges,

À tous, présents et à venir,
SALUT.

Sur la proposition de Notre ministre des Affaires étrangères, de Notre ministre de l'Économie, de Notre ministre de l'Intérieur, de Notre ministre de la Santé publique et de Notre ministre de l'Emploi et du Travail,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS:

Notre ministre des Affaires étrangères, Notre ministre de l'Économie, Notre ministre de l'Intérieur, Notre ministre de la Santé publique et Notre ministre de l'Emploi et du Travail sont chargés de présenter, en Notre nom, aux Chambres législatives et de déposer au Sénat, le projet de loi dont la teneur suit:

Article premier

La présente loi règle une matière visée à l'article 77 de la Constitution.

Art. 2

La Convention sur la notification rapide d'un accident nucléaire, faite à Vienne le 26 septembre 1986, sortira son plein et entier effet.

Donné à Bruxelles, le 21 mai 1997.

WETSONTWERP

ALBERT II,

Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,
ONZE GROET.

Op de voordracht van Onze minister van Buitenlandse Zaken, van Onze minister van Economie, van Onze minister van Binnenlandse Zaken, van Onze minister van Volksgezondheid en van Onze minister van Tewerkstelling en Arbeid,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ:

Onze minister van Buitenlandse Zaken, Onze minister van Economie, Onze minister van Binnenlandse Zaken, Onze minister van Volksgezondheid en Onze minister van Tewerkstelling en Arbeid zijn gelast het ontwerp van wet, waarvan de tekst hierna volgt, in Onze naam aan de Wetgevende Kamers voor te leggen en bij de Senaat in te dienen:

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 77 van de Grondwet.

Art. 2

Het Verdrag inzake vroegtijdige kennisgeving van een nucleair ongeval, opgemaakt te Wenen op 26 september 1986, zal volkomen gevolg hebben.

Gegeven te Brussel, 21 mei 1997.

ALBERT

Par le Roi:

Le ministre des Affaires étrangères,

Erik DERYCKE.

Le ministre de l'Économie,

Elio DI RUPO.

Le ministre de l'Intérieur,

Johan VANDE LANOTTE.

Le ministre de la Santé publique,

Marcel COLLA.

La ministre de l'Emploi et du Travail,

Miet SMET.

ALBERT

Van Koningswege:

De minister van Buitenlandse Zaken,

Erik DERYCKE.

De minister van Economie,

Elio DI RUPO.

De minister van Binnenlandse Zaken,

Johan VANDE LANOTTE.

De minister van Volksgezondheid,

Marcel COLLA.

De minister van Tewerkstelling en Arbeid,

Miet SMET.

CONVENTION

sur la notification rapide d'un accident nucléaire

LES ÉTATS PARTIES À LA PRÉSENTE CONVENTION,

SACHANT que des activités nucléaires sont menées dans un certain nombre d'États,

NOTANT que des mesures d'ensemble ont été et sont prises pour assurer un haut niveau de sûreté dans les activités nucléaires, en vue de prévenir les accidents nucléaires et de limiter le plus possible les conséquences de tout accident de cette nature qui pourrait se produire,

DÉSIREUX de renforcer encore la coopération internationale dans le développement et l'utilisation sûrs de l'énergie nucléaire.

CONVAINCUS de la nécessité pour les États de fournir les informations pertinentes sur les accidents nucléaires aussitôt que possible de façon que les conséquences radiologiques transfrontières puissent être limitées le plus possible,

NOTANT l'utilité des arrangements bilatéraux et multilatéraux sur l'échange d'informations dans ce domaine,

SONT CONVENUS de ce qui suit:

Article premier

Champ d'application

1. La présente Convention s'applique à tout accident qui implique des installations ou des activités, énumérées au paragraphe 2 ci-dessous, d'un État Partie ou de personnes physiques ou morales sous sa juridication ou son contrôle, et qui entraîne ou entraînera probablement un rejet de matières radioactives, et qui a eu ou peut avoir pour conséquence un rejet transfrontière international susceptible d'avoir de l'importance du point de vue de la sûreté radiologique pour un autre État.

2. Les installations et les activités visées au paragraphe 1 sont les suivantes:

a) Tout réacteur nucléaire où qu'il soit situé;

b) Toute installation du cycle du combustible nucléaire;

c) Toute installation de gestion des déchets radioactifs;

d) Le transport et le stockage de combustibles nucléaires ou de déchets radioactifs;

e) La fabrication, l'utilisation, le stockage provisoire, le stockage définitif et le transport de radioisotopes à des fins agricoles, industrielles et médicales, à des fins scientifiques connexes et pour la recherche;

f) L'utilisation de radioisotopes pour la production d'électricité dans des objets spatiaux.

(VERTALING)

VERDRAG

inzake vroegtijdige kennisgeving van een nucleair ongeval

De Staten die Partij bij dit Verdrag zijn,

Zich ervan bewust dat in een aantal Staten werkzaamheden op nucleair gebied worden verricht,

Gelet op het feit dat uitgebreide maatregelen zijn en worden getroffen ter verzekering van een grote mate van veiligheid bij de werkzaamheden op nucleair gebied en gericht op het voorkomen van nucleaire ongevallen en op het zoveel mogelijk beperken van de gevolgen van een zodanig ongeval, indien dit zich voordoet,

Geleid door de wens de internationale samenwerking bij het op veilige wijze ontwikkelen en gebruiken van kernenergie verder uit te breiden,

Overtuigd van de noodzaak dat de Staten zo tijdig mogelijk de relevante informatie verschaffen over nucleaire ongevallen, ten einde de grensoverschrijdende gevolgen van ongevallen met radioactieve stoffen zoveel mogelijk te kunnen beperken.

Gezien het nut van bilaterale en multilaterale overeenkomsten inzake de uitwisseling van informatie op dit gebied,

Zijn als volgt overeengekomen:

Artikel 1

Reikwijdte van de toepassing

1. Dit Verdrag is van toepassing op ieder ongeval waarbij installaties of werkzaamheden van een Staat die Partij bij dit Verdrag is, of van personen of rechtspersonen die onder zijn rechtsmacht of toezicht vallen, zoals bedoeld in het tweede lid van dit artikel, zijn betrokken en waarbij radioactieve stof vrijkomt of waarschijnlijk vrijkomt, hetgeen heeft geleid of kan leiden tot een internationale grensoverschrijdende uitstoot die voor een andere Staat belangrijk kan zijn met betrekking tot de beveiliging tegen vrijgekomen radioactieve stoffen.

12. De in het eerste lid bedoelde installaties en werkzaamheden zijn de volgende:

a) iedere kernreactor, ongeacht de plaats waar deze is gelegen;

b) iedere installatie ten behoeve van de splijtstofcyclus;

c) iedere installatie voor de behandeling van radioactief afval;

d) het vervoer en de opslag van splijtstoffen of radioactief afval;

e) de vervaardiging, het gebruik, de opslag, de verwijdering en het vervoer van radio-isotopen voor agrarische, industriële en medische doeleinden, alsmede voor verwante doeleinden op het gebied van de wetenschap en het wetenschappelijke onderzoek; en

f) het gebruik van radio-isotopen voor de opwekking van energie in ruimtevoorwerpen.

Article 2

Notification et information

En cas d'accident spécifié à l'article premier (ci-après dénommé «accident nucléaire»), l'État Partie visé dans cet article:

a) Notifie sans délai, directement ou par l'entremise de l'Agence internationale de l'énergie atomique (ci-après dénommée l'«Agence»), aux États qui sont ou peuvent être physiquement touchés comme indiqué dans l'article premier, ainsi qu'à l'Agence, l'accident nucléaire, sa nature, le moment où il s'est produit et sa localisation exacte quand cela est approprié;

b) Fournit rapidement aux États visés à l'alinéa *a)*, directement ou par l'entremise de l'Agence, ainsi qu'à l'Agence, les informations disponibles pertinentes pour limiter le plus possible les conséquences radiologiques dans ces États, conformément aux dispositions de l'article 5.

Article 3

Autres accidents nucléaires

En vue de limiter le plus possible les conséquences radiologiques, les États Parties peuvent faire une notification dans les cas d'accidents nucléaires autres que ceux qui sont énumérés à l'article premier.

Article 4

Fonctions de l'Agence

L'Agence:

a) Informe immédiatement les États Parties, les États Membres, les autres États qui sont ou peuvent être physiquement touchés comme indiqué dans l'article premier et les organisations internationales intergouvernementales (ci-après dénommées «organisations internationales») pertinentes d'une notification reçue conformément à l'alinéa *a)* de l'article 2;

b) Fournit rapidement à tout État Partie, à tout État Membre ou à toute organisation internationale pertinente qui en fait la demande les informations qu'elle a reçues conformément à l'alinéa *b)* de l'article 2.

Article 5

Informations à fournir

1. Les informations à fournir en vertu de l'alinéa *b)* de l'article 2 comprennent les données suivantes, dans la mesure où l'État Partie notificateur les possède:

a) Le moment, la localisation exacte quand cela est approprié, et la nature de l'accident nucléaire;

b) L'installation ou l'activité en cause;

c) La cause supposé ou connue et l'évolution prévisible de l'accident nucléaire en ce qui concerne le rejet transfrontière de matières radioactives;

d) Les caractéristiques générales du rejet de matières radioactives, y compris, dans la mesure où cela est possible et approprié,

Artikel 2

Kennisgeving en informatie

Bij een in artikel 1 omschreven ongeval (hierna te noemen: een «nucleair ongeval») dient de bij dit Verdrag Partij zijnde Staat die in dat artikel wordt bedoeld:

a) onverwijld, rechtstreeks of door tussenkomst van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie (hierna te noemen: de «Organisatie»), aan de Staten die de in artikel 1 omschreven gevolgen aan den lijve ondervinden of kunnen ondervinden, en aan de Organisatie kennis te geven van het nucleaire ongeval, de aard daarvan, het tijdstip en, zo nodig, de nauwkeurige plaats van het ongeval;

b) onmiddellijk de in *a)* bedoelde Staten, rechtstreeks of door tussenkomst van de Organisatie, en de Organisatie de informatie te verschaffen die van belang is voor het zoveel mogelijk beperken van de gevolgen van de vrijgekomen radioactieve stoffen in deze Staten, zoals omschreven in artikel 5.

Artikel 3

Andere nucleaire ongevallen

Ten einde de gevolgen van het vrijkomen van radioactieve stoffen zoveel mogelijk te beperken, kunnen de Staten die Partij bij dit Verdrag zijn, ook kennis geven van andere nucleaire ongevallen dan die welke zijn omschreven in artikel 1.

Artikel 4

Taken van de Organisatie

De Organisatie dient:

a) onverwijld de Staten die Partij bij dit Verdrag zijn, de Lidstaten, de andere Staten die de in artikel 1 omschreven gevolgen aan den lijve ondervinden of kunnen ondervinden, en de desbetreffende internationale intergouvernementele organisaties (hierna te noemen: «internationale organisaties») in te lichten over een kennisgeving die ingevolge het bepaalde in *a)* van artikel 2 is ontvangen; en

b) onmiddellijk elke Staat die Partij bij dit Verdrag is, elke Lidstaat of elke desbetreffende internationale organisatie, op verzoek, de ingevolge het bepaalde in *b)* van artikel 2 ontvangen informatie te verschaffen.

Artikel 5

Te verschaffen informatie

1. De ingevolge het bepaalde in *b)* van artikel 2 te verschaffen informatie omvat de volgende gegevens waarover de Staat die Partij bij dit Verdrag is, op dat tijdstip beschikt:

a) het tijdstip, waar nodig de nauwkeurige plaats, alsmede de aard van het nucleaire ongeval;

b) de daarbij betrokken installatie of werkzaamheden;

c) de veronderstelde of vastgestelde oorzaak en het verwachte verloop van het nucleaire ongeval met betrekking tot de grensoverschrijdende vrijgekomen radioactieve stoffen.

d) de algemene kernmerken van de vrijgekomen radioactieve stoffen, met inbegrip van — voor zover zulks uitvoerbaar en

la nature, la forme physique et chimique probable et la quantité, la composition et la hauteur effective du rejet de matières radioactives;

e) Les informations sur les conditions météorologiques et hydrologiques du moment et prévues, qui sont nécessaires pour prévoir le rejet transfrontière des matières radioactives;

f) Les résultats de la surveillance de l'environnement en ce qui concerne le rejet transfrontière des matières radioactives;

g) Les mesures de protection prises ou projetées hors du site;

h) Le comportement prévu dans le temps du rejet de matières radioactives.

2. Ces informations sont complétées à intervalles appropriés par d'autres informations pertinentes concernant l'évolution de la situation d'urgence, y compris sa fin prévisible ou effective.

3. Les informations reçues conformément à l'alinéa *b)* de l'article 2 peuvent être utilisées sans restriction, sauf si ces informations sont fournies à titre confidentiel par l'État Partie notificateur.

Article 6

Consultations

Un État Partie qui fournit des informations en vertu de l'alinéa *b)* de l'article 2 répond rapidement, dans la mesure où cela est raisonnablement possible, à une demande d'information supplémentaire ou de consultations qu'un État Partie touché lui adresse en vue de limiter le plus possible les conséquences radiologiques dans cet État.

Article 7

Autorités compétentes et points de contact

1. Chaque État Partie indique à l'Agence et aux autres États Parties, directement ou par l'entremise de l'Agence, ses autorités compétentes et le point de contact habilité à fournir et à recevoir la notification et les informations visées à l'article 2. Ces points de contact et une cellule centrale à l'Agence sont accessibles en permanence.

2. Chaque État Partie communique rapidement à l'Agence toutes modifications qui seraient apportées aux informations visées au paragraphe 1er.

3. L'Agence tient à jour une liste de ces autorités nationales et points de contact ainsi que des points de contact des organisations internationales pertinentes, et la fournit aux États Parties et aux États Membres ainsi qu'aux organisations internationales pertinentes.

Article 8

Assistance aux États Parties

L'Agence, conformément à son Statut et sur la demande d'un État Partie ne menant pas lui-même d'activités nucléaires et

nodig is — de aard, de vermoedelijke fysische en chemische vorm, alsmede de hoeveelheid, de samenstelling en de effectieve hoogte van de vrijgekomen radioactieve stoffen;

e) informatie over de bestaande en de voorspelde meteorologische en hydrologische omstandigheden, die nodig is voor het voorspellen van de grensoverschrijdende uitstoot van de radioactieve stoffen;

f) de resultaten van de radioactiviteitsmetingen in het milieu die relevant zijn met betrekking tot de grensoverschrijdende vrijgekomen radioactieve stoffen;

g) de beschermende maatregelen die buiten de locatie van het ongeval zijn genomen of voorgesteld;

h) het voorspelde gedrag van de vrijgekomen radioactieve stoffen in de loop van de tijd.

2. Deze informatie dient met passende tussenpozen te worden aangevuld met nadere, relevante, gegevens over de ontwikkeling van de noodsituatie, met inbegrip van het verwachte of feitelijke einde daarvan.

3. De ingevolge het bepaalde in *b)* van artikel 2 ontvangen informatie kan zonder beperking worden gebruikt, behalve indien deze informatie vertrouwelijk wordt verstrekt door de kennisgevende Staat die Partij bij dit Verdrag is.

Artikel 6

Overleg

Een Staat die Partij bij dit Verdrag is en informatie ingevolge het bepaalde in *b)* van artikel 2 verschaft, geeft, voor zover zulks in redelijkheid uitvoerbaar is, onmiddellijk gehoor aan een verzoek om verdere informatie of nader overleg, dat door een getroffen Staat die Partij bij dit Verdrag is, is gedaan om de gevolgen van de vrijgekomen radioactieve stoffen in deze Staat zoveel mogelijk te beperken.

Artikel 7

Bevoegde autoriteiten en contactpunten

1. Elke Staat die Partij bij dit Verdrag is, stelt de Organisatie en de overige Staten die Partij bij dit Verdrag zijn, rechtstreeks of door tussenkomst van de Organisatie, in kennis van zijn bevoegde autoriteiten en het contactpunt dat verantwoordelijk is voor de uitgifte en de ontvangst van de in artikel 2 bedoelde kennisgeving en informatie. Deze contactpunten, alsmede een centraal punt binnen de Organisatie, dienen permanent bereikbaar te zijn.

2. Elke Staat die Partij bij dit Verdrag is, stelt de Organisatie onmiddellijk in kennis van alle wijzigingen die zich in de in het eerste lid bedoelde gegevens kunnen voordoen.

3. De Organisatie houdt een lijst bij van deze nationale autoriteiten en contactpunten, alsmede van de contactpunten van de relevante internationale organisaties, en zendt deze toe aan de Staten die Partij bij dit Verdrag zijn, aan de Lidstaten en aan de relevante internationale organisaties.

Artikel 8

Bijstand aan Staten die Partij bij dit Verdrag zijn

Overeenkomstig haar Statuut en op verzoek van een Staat die partij bij dit Verdrag is, doch zelf geen werkzaamheden op

ayant une frontière commune avec un État qui a un programme nucléaire actif mais qui n'est pas Partie, procède à des études sur la faisabilité et la mise en place d'un système approprié de surveillance de la radioactivité afin de faciliter la réalisation des objectifs de la présente Convention.

Article 9

Arrangements bilatéraux et multilatéraux

Pour servir leurs intérêts mutuels, les États Parties peuvent envisager, lorsque cela est jugé utile, la conclusion d'arrangements bilatéraux ou multilatéraux relatifs aux questions couvertes par la présente Convention.

Article 10

Rapports avec d'autres accords internationaux

La présente Convention n'affecte pas les droits et obligations réciproques des États Parties en vertu d'accords internationaux existants relatifs aux questions couvertes par la présente Convention, ou en vertu d'accords internationaux futurs conclus conformément à l'objet et au but de la présente Convention.

Article 11

Règlement des différends

1. En cas de différend entre des États Parties ou entre un État Partie et l'Agence concernant l'interprétation ou l'application de la présente Convention, les parties au différend se consultent en vue de le régler par voie de négociation ou par tout autre moyen pacifique de règlement des différends qui est acceptable auxdites parties.

2. Si un différend de cette nature entre des États Parties ne peut être réglé dans un délai d'un an suivant la demande de consultation prévue au paragraphe 1er, il est, à la demande de toute partie à ce différend, soumis à arbitrage ou renvoyé à la Cour internationale de Justice pour décision. Si, dans les six mois qui suivent la date de la demande d'arbitrage, les parties au différend ne parviennent pas à se mettre d'accord sur l'organisation de l'arbitrage, une partie peut demander au Président de la Cour internationale de Justice ou au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies de désigner un ou plusieurs arbitres. En cas de conflit entre les demandes des parties au différend, la demande adressée au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies prévaut.

3. Lorsqu'il signe la présente Convention, la ratifie, l'accepte, l'approuve ou y adhère, un État peut déclarer qu'il ne se considère pas comme lié par l'une ou l'autre ou les deux procédures de règlement des différends prévues au paragraphe 2. Les autres États Parties ne sont pas liés par une procédure de règlement des différends prévue au paragraphe 2 à l'égard d'un État Partie pour lequel une telle déclaration est en vigueur.

nucleair gebied verricht en grenst aan een Staat die een nucleair programma uitvoert, doch geen Partij bij dit Verdrag is, stelt de Organisatie een onderzoek in naar de mogelijkheid en de instelling van een passend systeem voor het meten van radioactiviteit, ten einde de verwezenlijking van de doeleinden van dit Verdrag te vergemakkelijken.

Artikel 9

Bilaterale en multilaterale overeenkomsten

Ter bevordering van hun gemeenschappelijke belangen kunnen de Staten die Partij bij dit Verdrag zijn, overwegen, waar zulks dienstig lijkt, bilaterale of multilaterale overeenkomsten te sluiten met betrekking tot de inhoud van dit Verdrag.

Artikel 10

Verhouding tot andere internationale overeenkomsten

Dit Verdrag tast de wederzijdse rechten en verplichtingen van de Partij bij dit Verdrag zijnde Staten krachtens bestaande internationale overeenkomsten die betrekking hebben op de in dit Verdrag voorziene aangelegenheden, of krachtens toekomstige internationale overeeneenkomsten die worden gesloten in overeenstemming met het onderwerp en het doel van dit Verdrag, niet aan.

Artikel 11

Regeling van geschillen

1. Ingeval zich een geschil voordoet tussen Staten die Partij bij dit Verdrag zijn, of tussen een Staat die Partij bij dit Verdrag is, en de Organisatie betreffende de uitlegging of de toepassing van dit Verdrag, plegen de partijen bij het geschil overleg, ten einde het geschil te regelen door middel van onderhandeling of door enig ander vreedzaam middel voor de regeling van geschillen dat voor hen aanvaardbaar is.

2. Indien een geschil van deze aard tussen Staten die Partij bij dit Verdrag zijn, niet kan worden geregeld binnen één jaar na het verzoek om overleg ingevolge het bepaalde in het eerste lid, wordt het, op verzoek van een partij bij dit geschil, onderworpen aan arbitrage of ter beslissing voorgelegd aan het Internationale Gerechtshof. Ingeval een geschil aan arbitrage wordt onderworpen, kan een partij bij het geschil, indien binnen zes maanden na de datum van het verzoek de partijen bij het geschil geen overeenstemming kunnen bereiken over de wijze van arbitrage, de President van het Internationale Gerechtshof of de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties verzoeken één of meer scheidsmannen aan te wijzen. In het geval van tegenstrijdige verzoeken door de partijen bij het geschil, heeft het verzoek aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties de voorrang.

3. Bij de ondertekening, bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring van of toetreding tot dit Verdrag kan een Staat verklaren zich niet gebonden te achten door één van de in het tweede lid bedoelde procedures voor de regeling van geschillen, of door beide. De overige Staten die Partij bij dit Verdrag zijn, zijn niet gebonden aan een in het tweede lid bedoelde procedure voor de regeling van geschillen met betrekking tot een Staat die Partij bij dit Verdrag is en voor wie een dergelijke verklaring van kracht is.

4. Un État Partie qui a fait une déclaration conformément aux dispositions du paragraphe 3 peut la retirer à tout moment par une notification adressée au dépositaire.

Article 12

Entrée en vigueur

1. La présente Convention est ouverte à la signature de tous les États et de la Namibie, représentée par le Conseil des Nations Unies pour la Namibie, au Siège de l'Agence internationale de l'énergie atomique, à Vienne, et au Siège de l'Organisation des Nations Unies, à New York, à partir du 26 septembre 1986 et du 6 octobre 1986, respectivement, et jusqu'à son entrée en vigueur ou pendant une période de douze mois, si celle-ci est plus longue.

2. Un État et la Namibie, représentée par le Conseil des Nations Unies pour la Namibie, peuvent exprimer leur consentement à être liés par la présente Convention, par signature ou par dépôt d'un instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation après signature subordonnée à ratification, acceptation ou approbation, ou par dépôt d'un instrument d'adhésion. Les instruments de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion sont déposés auprès du dépositaire.

3. La présente Convention entre en vigueur trente jours après que trois États ont exprimé leur consentement à être liés.

4. Pour chaque État exprimant son consentement à être lié par la présente Convention après son entrée en vigueur, la présente Convention entre en vigueur pour cet État trente jours après la date à laquelle le consentement a été exprimé.

5. *a)* La présente Convention est ouverte, conformément aux dispositions du présent article, à l'adhésion des organisations internationales et des organisations d'intégration régionale constituées par des États souverains, qui sont habilitées à négocier, conclure et appliquer des accords internationaux relatifs aux questions couvertes par la présente Convention.

b) Pour les questions qui relèvent de leur compétence, ces organisations, agissant pour leur propre compte, exercent les droits et remplissent les obligations que la présente Convention attribue aux États Parties.

c) Lorsqu'elle dépose son instrument d'adhésion, une telle organisation communique au dépositaire une déclaration indiquant l'étendue de sa compétence pour ce qui est des questions couvertes par la présente Convention.

d) Une telle organisation ne dispose d'aucune voix s'ajoutant à celles de ses États Membres.

Article 13

Application provisoire

Un État peut, lors de la signature ou à une date ultérieure précédant l'entrée en vigueur de la présente Convention pour lui, déclarer qu'il appliquera la présente Convention à titre provisoire.

4. Een Staat die Partij bij dit Verdrag is en een verklaring heeft afgegeven overeenkomstig het bepaalde in het derde lid, kan deze te allen tijde intrekken door middel van een kennisgeving aan de depositaris.

Artikel 12

Inwerkingtreding

1. Dit Verdrag staat open voor ondertekening door alle Staten en door Namibië, vertegenwoordigd door de Raad voor Namibië van de Verenigde Naties, op de Zetel van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie te Wenen, alsmede op de Zetel van de Verenigde Naties te New York, met ingang van 26 september 1986 onderscheidenlijk 6 oktober 1986 tot aan de inwerkingtreding ervan of gedurende twaalf maanden, welk van deze tijdvakken het langst is.

2. Een Staat, alsmede Namibië, vertegenwoordigd door de Raad voor Namibië van de Verenigde Naties, kan zijn instemming door dit Verdrag gebonden te worden tot uitdrukking brengen, hetzij door ondertekening, hetzij door nederlegging van een akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring na ondertekening onder voorbehoud van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring, hetzij door nederlegging van een akte van toetreding. De akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding worden nedergelegd bij de depositaris.

3. Dit Verdrag treedt in werking dertig dagen nadat drie Staten hun instemming door dit Verdrag gebonden te worden tot uitdrukking hebben gebracht.

4. Voor elke Staat die zijn instemming door dit Verdrag gebonden te worden tot uitdrukking brengt, na de inwerkingtreding daarvan, treedt dit Verdrag in werking dertig dagen na de datum waarop zijn instemming tot uitdrukking is gebracht.

5. *a)* Dit Verdrag staat open voor toetreding, zoals bepaald in dit artikel, door internationale organisaties en organisaties voor regionale integratie die zijn opgericht door soevereine Staten en bevoegd zijn over internationale overeenkomsten inzake aangelegenheden waarop dit Verdrag betrekking heeft te onderhandelen, deze te sluiten en toe te passen.

b) In aangelegenheden die binnen hun bevoegdheid vallen, oefenen deze organisaties zelfstandig de rechten uit en vervullen zelfstandig de verplichtingen die volgens dit Verdrag toekomen aan de Staten die Partij bij dit Verdrag zijn.

c) Bij de nederlegging van een akte van toetreding door een organisatie zendt deze een verklaring aan de depositaris waarin zij de omvang van haar bevoegdheid aangeeft met betrekking tot de aangelegenheden waarop dit Verdrag betrekking heeft.

d) Een dergelijke organisatie heeft geen aanvullende stem bij de stemmen van haar Lidstaten.

Artikel 13

Voorlopig toepassing

Een Staat kan, bij ondertekening of op een later tijdstip voordat dit Verdrag voor deze Staat in werking treedt, verklaren dit Verdrag voorlopig toe te passen.

Article 14

Amendements

1. Un État Partie peut proposer des amendements à la présente Convention. L'amendement proposé est soumis au dépositaire, qui le communique immédiatement à tous les autres États Parties.

2. Si la majorité des États Parties demande au dépositaire de réunir une conférence pour étudier les amendements proposés, le dépositaire invite tous les États Parties à assister à cette conférence, qui s'ouvrira trente jours au moins après l'envoi des invitations. Tout amendement adopté à la conférence par une majorité des deux tiers de tous les États Parties est consigné dans un protocole, qui est ouvert à Vienne et à New York à la signature de tous les États Parties.

3. Le protocole entre en vigueur trente jours après que trois États ont exprimé leur consentement à être liés. Pour chaque État exprimant son consentement à être lié par le protocole après son entrée en vigueur, le protocole entre en vigueur pour cet État trente jours après la date à laquelle le consentement a été exprimé.

Article 15

Dénonciation

1. Un État Partie peut dénoncer la présente Convention par une notification écrite adressée au dépositaire.

2. La dénonciation prend effet un an après la date à laquelle le dépositaire reçoit la notification.

Article 16

Dépositaire

1. Le Directeur général de l'Agence est le dépositaire de la présente Convention.

2. Le Directeur général de l'Agence notifie rapidement aux États Parties et à tous les autres États:

a) Chaque signature de la présente Convention ou de tout protocole d'amendement;

b) Chaque dépôt d'instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion relatif à la présente Convention ou à tout protocole d'amendement;

c) Toute déclaration ou tout retrait de déclaration faits conformément à l'article 11;

d) Toute déclaration d'application provisoire de la présente Convention faite conformément à l'article 13;

e) L'entrée en vigueur de la présente Convention et de tout amendement qui lui est apporté;

f) Toute dénonciation faite conformément à l'article 15.

Artikel 14

Wijzigingen

1. Een Staat die Partij bij dit Verdrag is, kan voorstellen tot wijziging van dit Verdrag doen. De voorgestelde wijziging wordt voorgelegd aan de depositaris, die deze onmiddellijk toezendt aan alle overige Staten die Partij bij dit Verdrag zijn.

2. Indien een meerderheid van de Staten die Partij bij dit Verdrag zijn, de depositaris verzoekt een conferentie bijeen te roepen om de voorgestelde wijzigingen te bestuderen, zendt de depositaris aan alle Staten die Partij bij dit Verdrag zijn, een uitnodiging tot bijwoning van deze conferentie, die niet eerder dan dertig dagen na de verzending van de uitnodigingen aanvangt. Iedere wijziging die op de conferentie wordt aangenomen met een tweederde meerderheid van alle Staten die Partij bij dit Verdrag zijn, wordt vastgelegd in een protocol, dat te Wenen en te New York wordt opengesteld voor ondertekening door alle Staten die Partij bij dit Verdrag zijn.

3. Het protocol treedt in werking dertig dagen nadat drie Staten hun instemming door dit protocol gebonden te worden tot uitdrukking hebben gebracht. Voor elke Staat die na de inwerkingtreding van het protocol zijn instemming daardoor gebonden te worden tot uitdrukking brengt, treedt het protocol in werking dertig dagen na de datum waarop zijn instemming tot uitdrukking is gebracht.

Artikel 15

Opzegging

1. Een Staat die Partij bij dit Verdrag is, kan dit Verdrag opzeggen door middel van een schriftelijke kennisgeving aan de depositaris.

2. De opzegging wordt van kracht één jaar na de datum waarop de kennisgeving door de depositaris wordt ontvangen.

Artikel 16

Depositaris

1. De Directeur-Generaal van de Organisatie is de depositaris van dit Verdrag.

2. De Directeur-Generaal van de Organisatie stelt de Staten die Partij bij dit Verdrag zijn, en alle overige Staten onmiddellijk in kennis van:

a) elke ondertekening van dit Verdrag of van een protocol van wijziging;

b) elke nederlegging van een akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding met betrekking tot dit Verdrag of een protocol van wijziging;

c) een verklaring of een intrekking daarvan, overeenkomstig het bepaalde in artikel 11;

d) een verklaring van voorlopige toepassing van dit Verdrag overeenkomstig het bepaalde in artikel 13;

e) de inwerkingtreding van dit Verdrag en van elke daarin aangebrachte wijziging; en

f) een opzegging, geschied krachtens het bepaalde in artikel 15.

Article 17

Textes authentiques et copies certifiées

L'original de la présente Convention, dont les versions anglaise, arabe, chinoise, espagnole, française et russe font également foi, sera déposé auprès du Directeur général de l'Agence internationale de l'énergie atomique qui en fera parvenir des copies certifiées aux États Parties et à tous les autres États.

EN FOI DE QUOI les soussignés, dûment habilités, ont signé la présente Convention, ouverte à la signature conformément aux dispositions du paragraphe 1er de l'article 12.

ADOPTÉE par la Conférence générale de l'Agence internationale de l'énergie atomique réunie en session extraordinaire à Vienne le vingt-six septembre mil neuf cent quatre-vingt-six.

Artikel 17

Authentieke teksten en gewaarmerkte afschriften

Het origineel van dit Verdrag, waarvan de Arabische, de Chinese, de Engelse, de Franse, de Russische en de Spaanse tekst gelijkelijk authentiek zijn, wordt nedergelegd bij de Directeur-Generaal van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie, die een gewaarmerkt afschrift zendt aan alle Staten die Partij bij dit Verdrag zijn, en aan alle overige Staten.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe naar behoren gemachtigd, dit Verdrag dat overeenkomstig het bepaalde in het eerste lid van artikel 12 is opengesteld voor ondertekening, hebben ondertekend.

AANGENOMEN door de Algemene Conferentie van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie, in bijzondere zitting te Wenen bijeen op 26 september negentienhonderd zesentachtig.

Dit Verdrag werd ondertekend door de volgende Staten:

Afghanistan, Australië, België, Brazilië, Bulgarije, Canada, Chili, China (Volksrep.), Costa Rica, Cuba, Denemarken, Duitse Dem. Rep., Duitsland (Bondsrep.), Egypte, Finland, Frankrijk, Griekenland, Guatemala, Heilige Stoel, Hongarije, Ierland, India, Indonesië, Iran, Israël, Italië, Ivoorkust, Jordanië, Korea (Dem. Volksrep.), Libanon, Liechtenstein, Luxemburg, Mali, Marokko, Mexico, Monaco, Mongolië, Nederland, Niger, Nigeria, Noorwegen, Oekraine, Oostenrijk, Panama, Paraguay, Polen, Portugal, Soedan, Spanje, Tsjechoslowakije, Tunesië, Turkije, USSR, Verenigde Staten, Verenigd Koninkrijk, Witrusland, Ysland, Zaïre, Zimbabwe, Zweden, Zwitserland.

AVANT-PROJET DE LOI SOUMIS AU CONSEIL D'ÉTAT

Avant-projet de loi portant assentiment à la Convention sur la notification rapide d'un accident nucléaire, faite à Vienne le 26 septembre 1986

Article premier

La présente loi règle une matière visée à l'article 77 de la Constitution.

Art. 2

La Convention sur la notification rapide d'un accident nucléaire, faite à Vienne le 26 septembre 1986, sortira son plein et entier effet.

VOORONTWERP VAN WET VOORGELEGD AAN DE RAAD VAN STATE

Voorontwerp van wet houdende instemming met het Verdrag inzake vroegtijdige kennisgeving van een nucleair ongeval, opgemaakt te Wenen op 26 september 1986

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 77 van de Grondwet.

Art. 2

Het Verdrag inzake vroegtijdige kennisgeving van een nucleair ongeval, opgemaakt te Wenen op 26 september 1986, zal volkomen gevolg hebben.

AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT

Le CONSEIL D'ÉTAT, section de législation, première chambre, saisi par le ministre des Relations extérieures, le 19 mai 1987 d'une demande d'avis sur un projet de loi «portant approbation de la Convention sur la notification rapide d'un accident nucléaire, faite à Vienne le 26 septembre 1986», a donné le 18 juin 1987 l'avis suivant:

La convention annexée au projet organise une obligation de notification interétatique concernant les accidents entraînant ou susceptibles d'entraîner un rejet de matières radioactives.

Il a été communiqué au conseil d'État qu'au niveau national, l'obligation de notifier pareils accidents est réglée de manière adéquate, spécialement par l'arrêté royal du 28 février 1963 portant règlement général de la protection de la population et des travailleurs contre le danger des radiations ionisantes, et dans les autorisations d'exploitation concernées.

Le projet n'appelle pas d'observation.

La chambre était composée de:

M. H. COREMANS, président de chambre;

M. J. VERMEIRE et Mme S. VANDERHAEGEN, conseillers d'État;

MM. S. FREDERICQ et G. SCHRANS, assesseurs de la section de législation;

Mme A. BECKERS, greffier assuré.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. H. COREMANS.

Le rapport a été présenté par Mme J. DE KOSTERMANNENS, premier auditeur.

Le Greffier, *Le Président,*

A. BECKERS. H. COREMANS.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 19 mei 1987 door de minister van Buitenlandse Betrekkingen verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet «houdende goedkeuring van het Verdrag inzake vroegtijdige kennisgeving van een nucleair ongeval, opgemaakt te Wenen op 26 september 1986», heeft op 18 juni 1987 het volgend advies gegeven:

Het bij het ontwerp gevoegde verdrag organiseert een interstatelijke meldingsplicht omtrent ongevallen waarbij radioactieve stof vrijkomt of kan vrijkomen.

Aan de Raad van State is meegedeeld dat op nationaal vlak de meldingsplicht omtrent dergelijke ongevallen naar behoren is geregeld, inzonderheid in het koninklijk besluit van 28 februari 1963 houdende algemeen reglement op de bescherming van de bevolking en van de werknemers tegen het gevaar van de ioniserende stralingen en in de betrokken exploitatievergunningen.

Bij het ontwerp zijn geen opmerkingen te maken.

De kamer was samengesteld uit:

De heer H. COREMANS, kamervoorzitter;

De heer J. VERMEIRE en mevrouw S. VANDERHAEGEN, staatsraden;

De heren S. FREDERICQ en G. SCHRANS, assessoren van de afdeling wetgeving;

Mevrouw A. BECKERS, toegevoegd griffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de heer H. COREMANS.

Het verslag werd uitgebracht door mevrouw J. DE KOSTERMANNENS, eerste auditeur.

De Griffier, *De Voorzitter,*

A. BECKERS. H. COREMANS.

51.907 — E. Guyot, s. a., Bruxelles